

Csernus és a Montmartre

Egy műterem titkai

Várkert Bazár, Testórpalota,
2018. október 18. – 2019. január 27.

Csernus Tibor az 50-es évektől Párizsban alkotott a híres Bateau-Lavoir műteremben, ahol többek között Pablo Picasso is dolgozott. A Várkert Bazárban látható kiállítás Csernus vázlatait, tanulmányait, könyvillusztrációit és modelljeit is felvonultatja, természetesen a nagy kompozíciók mellett. A termekbe belépvé beleszöppönünk a párizsi terek, utcák, kávézók és bárók nyüzsgő világába, és megismerjük a művész kedvelt témáit, amelyek között megtalálhatók a különféle gépek, repülők és tengeralattjárók, Edgar Allan Poe munkássága vagy épp a bokszmecs-csek. A kiállítást számos program kíséri: november 17-én és december 8-án 15 órától tárlatvezetések, november 18-án és december 16-án 15 órától pedig művészeti foglalkozások várják az érdeklődőket.

Részlet a kiállításból

Nagyváros brand

Fotóhónap 2018

FUGA Budapesti Építészeti Központ,
2018. november 14. – december 3.

A kiállításon két egykori kelet-európai nagyváros, Kelet-Berlin és Budapest önképe elevenedik meg történeti és kortárs fotográfiai értelmezésben. A tárlaton hangsúlyosan helyet kap Berlin egyesülés utáni és a fal lebontásakor felépített városimázsa. A csoportos kiállítás három fontos német fotóművész munkáit mutatja be. Sibylle Bergemann a 70-es, 80-as években készült kelet-berlini városfotóival, életképeivel egy kortárs művészpáros, Ute és Werner Mahler pedig *Külvárosi Mona Lisák* című portrészorozatával (2011–2014) szerepel, amelyekben egyszerű külvárosi fiatal lányokat mutatnak be a klasszikus festményekről ismert pózokkal, fekete-fehérben.

UTE és WERNER MAHLER: *Külvárosi Mona Lisák*, a fotósorozat egy darabja, 2011–2014

Időbe zárva

Klimó Károly
kiállítása

Magyar Képzőművészeti Egyetem,
Barcsay Terem,
2018. október 18. – november 30.

Klimó Károly az Európai Iskola hagyományainak folytatója, ennek örököséként érkezett az informel, majd egy sajátosan közép-európai Neue Wilde szemléletmódjához, melynek egyik legkövetkezetesebb képviselője maradt a mai napig, bár abban különbözik elődeitől, hogy művészete sosem nélkülözi a narratív elemet, mely gyakran konkrét irodalmi hatás formájában is megnyilatkozik. Festészeti és grafikai munkássága nem válik élesen külön, a formálás nagyvonalúsága mérettől és anyagtól független.

Témáihoz, tárgyaihoz valami melankolikus, egyben konceptuálisan szimbolikus gondolkodásmód kötötte és fűzi ma is, amelynek lényegét egy nem egészen ismeretlen, mégis különös elegyű analitikus igény és vágy adja: a mester a művészetet mint nem érzéki absztrakciót vizsgálja, s az érzékivé tett bánattal átítított munkákkal. A kollázsok, asszemb-lázsok, tárgye gyűttesek a melankólia mellett vagy fölött pengeéles ironiával emelik önmagukat a kettős-mutatás, paradoxonnal ábrázolás szellemes példáivá, egyszersmind folytatólagos hivatkozássorozatként illusztrálják, miképpen kell működnie a képzőművészet és az irodalom együtthatását óhajtó látásmódnak.

fotó: Kósa Zsófia © MKÉ

KLIMÓ KÁROLY: *Tűztérkép két részben*, 2018, olaj, falemez

Leonardo da Vinci

... és a budapesti Lovas

Szépművészeti Múzeum,
2018. október 31. – 2019. január 6.

A *Leonardo da Vinci és a budapesti Lovas* című kamarakiállítás nyílik a felújított Szépművészeti Múzeumban. A reneszánsz mesterhez köthető budapesti lovasszobor Leonardo tíz rajzával, valamint a kortársa, Giovanni Francesco Rustici a mester rajzai által inspirált szobraival és antik művekkel együtt idézi fel a művészt egy életen át foglalkoztató kérdést: a szabadon álló, ágaskodó lovas szobor megvalósításának problémáját.

A csaknem húsz művet bemutató, Leonardo da Vinci halálának közelgő 500. évfordulója alkalmából nyíló kiállítás a múzeum most felújított Michelangelo-termében kap helyet. A számos rövid karriert befutott Leonardo-szoborral ellentétben az ágaskodó lovat és lovasát ábrázoló budapesti kisbronz egy évszázada tartja izgalomban a téma szakértőit. Annak ellenére, hogy számos bizonyíték van rá, hogy Leonardo szobrászként is dolgozott, egyetlen biztosan neki tulajdonítható szobrászati alkotása sem maradt ránk. Bár Leonardo szobrainak hiányában a budapesti *Lovas* sajátkezüességéről nehéz biztosat mondani, a kérdés, miszerint a kisbronz mindössze Leonardo hatásáról tanúskodik vagy a mester eredeti alkotása, a mai napig élénk vita tárgya.

LEONARDO DA VINCI: *Lovas*, a 15. század első fele, bronz, magassága 24,4 cm

21 gramm

Rényi Katalin
kiállítása

MűvészetMalom, Szentendre,
2018. október 14. – 2019. február 17.

Rényi Katalin kiállítása több évtizedet fog át: művei a létezés gyötrelmeit és az alkotás szabadságát egyaránt manifesztálják, legyen az négyméteres akvarelltekerces, gesztusfestmény, finom, kristálytisza szabadkézi rajz vagy szabadvers. A végtelen felé nyitott új képei, meggyötört felületű asszemblázsai az arany és az ezüst használata során áttetszővé, könnyűvé válnak, ellentétet és egységet képezve a korábbi nehéz földszínekkel: a feketékkel, vörösekkel, okkerekkel telített súlyos képtereivel.

Rényi Katalin az Iparművészeti Főiskola grafika szakán diplomázott alkalmazott grafikusként. Plakátjaival számos biennáléra jutott el a nagyvilágban, de nagy hazai kiállításokról ismert művei inkább a festészet körébe tartoznak. Pályája 1979-ben férje, Baska József festő révén összefonódik a Szentendrei Művészteleppel, ahol Rényi a grafikai műhelynek és 1987-től már a festők csoportjának is tagja.

foto: FMC/Deim Balázs

RÉNYI KATALIN: *A lélek szárnyai*, 2018, olaj, vászon, 155×165 cm

Világok között

Vajda Lajos élete
és művészete

Ferenczy Múzeumi Centrum, Szentendre,
2018. november 10. – 2019. március 31.

A Ferenczy Múzeumban *Világok között – Vajda Lajos élete és művészete* címmel nyílik nagyszabású tárlat, vele párhuzamosan a Szentendrei Képtárban pedig a hozzá szervesen kapcsolódó „*Mégis legyen kiállítás...*” – *Vajda Júlia élete és művészete* című, Vajda felesége, a szintén jelentős festőművész Vajda Júlia (1913–1982) tárlata.

Az 1908–1941 között élt Vajda Lajos a modern magyar képzőművészet meghatározó, az európai és amerikai képzőművészet tágasabb horizontjába is tökéletesen illeszkedő képviselője, aki szorosan kötődött Szentendréhez. Eddigi legteljesebb tárlatán mintegy százötven alkotását láthatja a közönség – köztük több művet első alkalommal.

Erre az alkalomra a Ferenczy Múzeumi Centrum egy közel háromszáz oldalas, reprezentatív katalógust ad ki Vajda Lajos életművéről prominens művészettörténészek közreműködésével, valamint Petőcz György nagymonográfiáját Vajda Juliáról. A múzeum a kiállítás megnyitására napján egy online életmű-katalógust is publikál, amellyel célja – Magyarországon mindaddig egyedülálló vállalkozásként – a teljes oeuvre bemutatása és a reprodukciók szabad hozzáféréseinek biztosítása.

VAJDA LAJOS: *Szentendrei házak fészülettel*, 1937, tempera, montázs, karton, 46×63 cm